

21-9-1970

Nr

Uw brief van

Uw kenmerk

Ons kenmerk

Bijlagen

BETREFT

Nr. 2358/II/P

Mijnheer de Minister,

Ik heb de eer U mede te delen dat door het
[redacted] klacht werd ingediend tegen
de Identificatiedienst, openbare instelling ressorterende onder uw
departement.

De klacht had betrekking op het door bedoelde
dienst gemaakte gebruik van enveloppes, postpapier met tweetalig hoofd
alsook op het aan de instellingen uit het Nederlandse taalgebied
geadresseerde verzoek waarbij hun wordt gevraagd of zij geen Franse tekst
van de in te vullen formulieren wensen.

De verenigde vergadering van de afdelingen van de
Commissie heeft die zaak onderzocht in haar zitting van 2 juli 1970.

Uit de door de aanklagende partij ingebrachte
bewijzen alsook uit het door de inspectiedienst van de V.C.T. ingestelde
onderzoek blijkt dat de klacht gegrond is.

./.

De op 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken zijn op vorenvermelde dienst toepasselijk krachtens hun artikel 1, § 1, 2°. Deze dienst moet inderdaad worden beschouwd als een rechtspersoon die belast is met een taak die de grenzen van een privé-bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen.

Aangezien de zetel van de dienst te Brussel is gevestigd en dat zijn werkkring gans het land bestrijkt, is artikel 41, §§ 1 en 2 van de S.W.T. van toepassing, want het gaat niet over formulieren die naamloos ter beschikking van het publiek worden gesteld maar over een stuk dat op naam aan de betrokken personen wordt gezonden.

Het gebruik van enveloppes en postpapier met tweetalig hoofd is derhalve in strijd met de wet.

Bij toepassing van artikel 41 van de S.W.T. moet de dienst beschikken over eentalige formulieren in het Nederlands, het Frans en het Duits en die gebruiken naargelang van de taal van de geadresseerde, waarbij wordt ondersteld dat, bij gebrek aan andere gegevens, de taal van het gebied die van de betrokkene is.

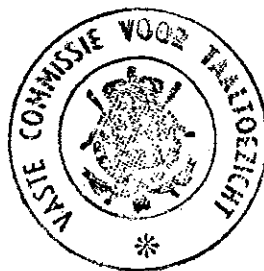
Wat Brussel-Hoofdstad betreft, moeten de geadresseerden van de vragenlijsten, tenzij zij voorafgaand hun taalgroep hebben medegedeeld, een stuk in het Nederlands en in het Frans ontvangen, met verzoek in hun antwoord de taal van hun keuze te gebruiken, wat voor de toekomst de taal zou bepalen, waarvan zij het gebruik verlangen in hun betrekkingen met de dienst.

In de meeste gevallen gaat het ongetwijfeld over een onderzoeksopdracht, waarvan bij het begin de dienst ongetwijfeld de taal van de personen, tot wie hij zich richt, niet kent.

Indien hij, om besparingen te doen, formulieren met tweetalig hoofd heeft gebruikt, was zulks, hoewel het een praktische maatregel betreft, een schending van de S.W.T.

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht heeft echter gemeend dat aan de dienst geen opzet tot ontduiking van de S.W.T. kon worden verweten maar dat het aangeklaagde feit slechts een verkeerde interpretatie van de wet was waarover zij diende te worden voorgelicht.

Een afschrift van dit schrijven werd insgelijks aan klager genotificeerd.

DE VOORZITTER

[Redacted signature block]